

Entrevista

“Obama no té política per a l'Amèrica Llatina”

Peter Hakim

President de l'Inter-American Dialogue

—El president brasiler Lula da Silva es va queixar fa poc que els EUA no tenien realment una política envers l'Amèrica Llatina. Hi esteu d'acord?

—Sí, és cert, l'actual govern de Barack Obama no té política per a l'Amèrica Llatina. Encara treballa per dissenyar-la. Hi ha diverses raons que ho han dificultat. Per començar, el Senat va blocar fins el 5 de novembre l'aprovació del nomenament d'Arturo Valenzuela com a sots-secretari per a l'Amèrica Llatina. A més, hi ha el problema que unes altres regions, sobretot l'Orient Mitjà, atrauen bona part de l'atenció de l'administració. Cal tenir present que ni Obama ni la secretària Clinton no han visitat encara l'Amèrica del Sud. De totes maneres, hi ha qüestions estructurals que dificulten molt que tant aquesta administració com qualsevol altra puguin desenvolupar una política coherent i eficaç a la regió.

—Quins són aquests problemes?

—Sobretot són tres. En primer lloc, el clima partidista tan intens que hi ha a la política nord-americana. Demòcrates i republicans són incapaços de posar-se d'acord sobre molts afers relatius a la regió. En segon lloc, la política interna d'aquests països no hi ajuda gens. A vegades, com passa a Colòmbia i Veneçuela, les agres disputes tenen a veure en part amb les respectives relacions amb els EUA. Finalment, hi ha una gran desconfiança a la regió envers els EUA. A tot allò que fa Washington s'hi busca una motivació oculta i uns designis imperials.

—Com per exemple les bases a Colòmbia?

—Efectivament. Es va suscitar una gran controvèrsia pel sol fet de posar sobre paper una cosa que s'havia anat fent els darrers deu anys. Així i tot, s'ha de dir que l'administració va ser maldestra a l'hora de comunicar aquesta mesura.

—Quin canvi destacaríeu respecte a la presidència de George Bush?

—Hi ha una diferència d'estil. Obama vol treballar de forma multilateral, sobretot en el marc de l'OEA, mentre Bush preferia les relacions bilaterals. L'altre gran canvi fa referència a Cuba, on es fan passes per

RICARD GONZÁLEZ

millorar les relacions entre tots dos països sense desfermar una gran oposició entre els conservadors, la qual cosa constitueix el principal èxit de l'administració. En canvi, una errada important és haver frenat la signatura d'acords de lliure comerç. Els demòcrates no en volen sentir parlar perquè creuen que fa perdre ocupació als EUA. Crec que Larry Summers tenia molta raó quan deia que no podem tenir una verdadera política exterior coherent i efectiva, perquè hi ha un partit que no creu en les institucions internacionals i l'altre no creu en el lliure comerç.

*Ricard González
Washington*